

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13490 *Reial decret llei 32/2020, de 3 de novembre, pel qual s'aproven mesures socials complementàries per a la protecció per desocupació i de suport al sector cultural.*

I

Des que el dia 11 de març de 2020 l'Organització Mundial de la Salut l'elevés a pandèmia internacional, la situació d'emergència de salut pública ocasionada per la COVID-19 s'ha caracteritzat per la rapidesa en la seva evolució, tant a escala nacional com internacional, la qual cosa va requerir l'adopció de mesures immediates i eficaces per fer front a aquesta crisi sanitària sense precedents i d'enorme magnitud. L'estat d'alarma declarat mitjançant el Reial decret 463/2020, de 14 de març, va permetre abordar la situació d'emergència sanitària amb mesures dirigides a protegir la salut i la seguretat dels ciutadans, contenir la propagació de la malaltia i reforçar el Sistema Nacional de Salut.

Juntament amb aquestes mesures de contenció necessàries, des de llavors se n'han acordat d'altres de caràcter econòmic i social que, a més de facilitar una resposta sanitària adequada, garanteixin la protecció de famílies, treballadors i col·lectius vulnerables, sostinguin el teixit productiu i social, minimitzin l'impacte i facilitin la reactivació de l'activitat econòmica.

El dia 21 de juny va finalitzar el procés de desescalada i la vigència del primer estat d'alarma declarat en resposta a la pandèmia, i el país va entrar en l'etapa de nova normalitat. En aquesta fase, va ser necessari adoptar una sèrie de mesures per seguir fent front a la pandèmia i evitar un nou increment de casos. Amb aquest objectiu, es va aprovar el Reial decret llei 21/2020, de 9 de juny, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, on s'estableixen les mesures generals de prevenció i control que s'han de mantenir durant aquesta nova normalitat.

Tanmateix, la pandèmia no ha estat definitivament superada i es manté amb més intensitat del que s'esperava, fet que ha donat lloc novament a l'aplicació de mesures més estrictes per protegir la salut i seguretat de la ciutadania i frenar la progressió de la malaltia per part de les autoritats competents. El Reial decret 900/2020, de 9 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per respondre davant situacions d'especial risc per transmissió no controlada d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, va circumscriure la seva aplicació a determinats municipis de la Comunitat de Madrid i després, mitjançant el Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, s'ha declarat l'estat d'alarma en tot el territori nacional.

L'evolució de la pandèmia ha exigít també l'aprovació de noves mesures per esmorteir els efectes socioeconòmics provocats per la crisi sanitària i per assegurar el manteniment de l'activitat. Mitjançant el Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, de mesures socials en defensa de l'ocupació, es van prorrogar les mesures excepcionals previstes en el Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, relatives a les suspensions i reduccions de jornada per causa de força major i causes econòmiques, tècniques, organitzatives i de producció vinculades amb la COVID-19, així com les mesures extraordinàries vinculades a aquestes en matèria de protecció per desocupació i cotitzacions. Igualment, es van adoptar noves mesures en matèria de Seguretat Social per pal·liar les conseqüències de la crisi econòmica per als treballadors autònoms. Per la seva banda, el Reial decret llei 28/2020, de 22 de setembre, de treball a distància, abordava la regulació d'aquesta forma de prestació de treball per compte d'altri, la utilització de la qual s'ha arribat a

configurar com a preferent, com a mecanisme eficaç de sostenir l'activitat econòmica durant la pandèmia. En el mateix sentit, el Reial decret llei 29/2020, de 29 de setembre, de mesures urgents en matèria de teletreball a les administracions públiques i de recursos humans en el Sistema Nacional de Salut per fer front a la crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, persegueix assegurar el funcionament normal de les administracions públiques, impulsant noves formes d'organització i estructuració del treball de les empleades i els empleats públics per al millor servei als interessos generals.

En el context actual es fa necessari adoptar mesures addicionals per a la protecció per desocupació i de suport als treballadors i treballadores del sector cultural.

II

Malgrat les nombroses mesures socials aprovades en matèria de protecció per desocupació, amb la finalitat de pal·liar els efectes de la disminució d'ingressos deguda a la pèrdua temporal o definitiva de l'ocupació com a conseqüència de les circumstàncies derivades de l'emergència sanitària causada per la COVID-19, en forma de restriccions o de paralització de l'activitat, encara hi ha nombroses persones que no se n'han pogut beneficiar.

És el cas dels qui durant l'estat d'alarma declarat mitjançant el Reial decret 463/2020, de 14 de març, i, amb posterioritat, estaven percebut les prestacions per desocupació i les han esgotat sense tenir accés a altres ajudes i, el que és més greu, sense tenir, si més no, la possibilitat de cercar feina i d'incorporar-se al món laboral, tant per les restriccions imposades per fer front a l'emergència sanitària durant l'estat d'alarma com, posteriorment, per la mateixa paralització de l'activitat en determinats sectors que s'estan trobant amb grans dificultats per reincorporar els treballadors de la seva plantilla que tenen els contractes suspesos.

Tenint en compte l'extensió en el temps d'aquestes situacions, la disposició addicional quarta del Reial decret llei 24/2020, de 26 de juny, de mesures socials de reactivació de l'ocupació i protecció del treball autònom i de competitivitat del sector industrial, va establir que el Ministeri de Treball i Economia Social es reuniria tan aviat com fos possible amb els agents socials per tractar de donar solució, en el marc del diàleg social, al consum durant l'estat d'alarma de les prestacions i subsidis de desocupació de persones no afectades per expedients de regulació temporal d'ocupació, així com a la situació de les persones afectades que feien treballs a temps parcial compatibles amb la percepció de les prestacions, i que per l'aplicació de la llei, no ajustada a aquesta situació extraordinària, han vist reduïdes les quanties d'aquelles, fins al punt, moltes vegades, que les prestacions no han aconseguit ni tan sols pal·liar la pèrdua d'ingressos produïda.

Com a resultat del procés de diàleg social sobre les situacions descrites, el Ministeri de Treball i Economia Social i les organitzacions sindicals i associacions empresarials més representatives han arribat a un acord per desenvolupar un subsidi especial, de naturalesa extraordinària, que garanteixi la cobertura adequada d'aquestes situacions i que es recull també en aquest Reial decret llei.

III

El sector cultural s'ha vist especialment afectat per la crisi des del començament de la pandèmia. Això va motivar la implementació de mesures extraordinàries, específiques per a aquest àmbit, a través del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, pel qual s'aproven mesures de suport al sector cultural i de caràcter tributari per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-2019. Entre aquestes, destacava l'establiment d'un accés extraordinari a la prestació per desocupació per a artistes en espectacles públics. Es tracta d'un col·lectiu especialment vulnerable en les circumstàncies concurrents, atès que, per la intermitència que caracteritza l'activitat artística, no reuneix ordinàriament els requisits per tenir accés a la prestació per desocupació d'acord amb el règim general.

Tanmateix, la cultura, com altres sectors d'activitat, continua patint les conseqüències de la crisi i de les limitacions acordades per les autoritats per fer-hi front. Aquestes

limitacions impedeixen un desenvolupament normal dels espectacles culturals, i per tant, de les activitats que podria exercir el col·lectiu d'artistes, el qual veu impossibilitat el desenvolupament de la seva professió.

Segons les últimes dades procedents de l'explotació mensual de fixers d'afiliació de treballadors al sistema de la Seguretat Social, en el conjunt d'activitats de creació artística i d'espectacles artístics, s'observa que el conjunt d'afiliats en alta a finals de setembre de 2020 al règim general de la Seguretat Social es va xifrar en 22.657, fet que suposa un descens respecte a finals de setembre de 2019 del 29,8%.

Aquesta davallada va ser molt intensa tant en arts escèniques com en activitats auxiliars a les arts escèniques. Concretament en les arts escèniques el conjunt d'afiliats en alta a finals de setembre de 2020 era de 13.121, fet que suposa un descens respecte a finals de setembre de 2019 del 29,9%; i en les activitats auxiliars a aquestes, de 4.640, és a dir, un 29,8% de davallada respecte a setembre de 2019.

L'exercici de la seva activitat per part de professionals de la cultura presenta singularitats que, moltes vegades, fan ineficaços els mecanismes generals de protecció de les persones treballadores. La falta de continuïtat inherent a aquesta activitat dificulta amb caràcter general la percepció de la prestació ordinària per desocupació, fet que va justificar el reconeixement d'un accés extraordinari a aquesta per a aquests professionals en el Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig. Igualment, mitjançant el Reial decret llei 19/2020, de 26 de maig, pel qual s'adopten mesures complementàries en matèria agrària, científica, econòmica, d'ocupació i Seguretat Social i tributàries per pal·liar els efectes de la COVID-19, es va eliminar el requisit de trobar-se en el període d'inactivitat voluntària, la qual cosa va suprimir el cost que això suposaria per a la persona treballadora i va simplificar la tramitació i el reconeixement de la prestació.

A les conseqüències de l'evolució de la pandèmia i de les mesures de contenció, així com a la intermitència pròpia del sector, s'ha d'afegir el venciment imminent de les prestacions recollides en el Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig. La durada de la prestació per desocupació prevista en aquesta disposició era de 120 o 180 dies, en funció dels dies d'activitat l'any anterior a l'entrada en vigor del Reial decret 463/2020, de 14 de març. En el moment actual, i davant la finalització del període de prestació reconegut, és necessari assegurar la protecció d'aquests treballadors, indispensables per fer efectiva l'obligació dels poders públics de garantir l'accés de tots els ciutadans a la cultura.

Igualment, s'ha de fer efectiva la protecció d'altres col·lectius que, també per les peculiaritats del desenvolupament ordinari de la seva professió, tenen dificultats per acollir-se als mecanismes generals de cobertura. És el cas de persones treballadores que presten serveis tècnics indispensables perquè els espectacles i les activitats culturals tinguin lloc i que participen de la mateixa intermitència i falta de continuïtat pròpia dels artistes. Per això, no poden accedir tampoc a les prestacions ordinàries de desocupació, i s'ha d'articular un mecanisme que en faci possible la percepció.

Així mateix, els professionals taurins es van veure afectats inicialment per la suspensió de les activitats fetes en places, recintes i instal·lacions taurines, i, després, per les mesures de contenció i limitacions acordades per les autoritats sanitàries competents. Aquestes limitacions s'han estès, a més, durant els mesos en què habitualment té lloc el nombre més gran de celebracions, i, per tant, durant el període de més activitat per a treballadors taurins. Això els ha dificultat, per tant, treballar i cotitzar el necessari per generar dret a les prestacions per desocupació; a la qual cosa cal afegir l'especificitat del còmput dels dies de cotització d'acord amb el Reial decret 2621/1986, de 24 de desembre, pel qual s'integren els règims especials de la Seguretat Social de treballadors ferroviaris, jugadors de futbol, representants de comerç, toreros i artistes en el règim general, així com es procedeix a la integració del règim d'escriptors de llibres en el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms.

És, doncs, imprescindible aprovar noves mesures socials que, com a complement a les establertes amb caràcter general, i a les que recull el Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, salvaguardin la situació de les persones treballadores del sector cultural.

IV

El Reial decret llei s'estructura en quatre articles, distribuïts en dos capítols, dues disposicions addicionals, una disposició transitòria única i quatre disposicions finals.

El capítol I, dedicat a les mesures extraordinàries de protecció per desocupació, inclou l'article 1, en el qual s'introdueix un subsidi especial de desocupació de naturalesa extraordinària, per un termini de noranta dies, per a les persones que, en el període d'alarma declarat pel Reial decret 463/2020, de 14 de març, van esgotar la prestació, el subsidi o l'ajuda de què s'havien beneficiat dins de l'acció protectora per desocupació, sense necessitat de complir el termini d'espera ni acreditar la carència de rendes, ni l'existència de responsabilitats familiars que regula amb caràcter general el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.

El capítol II, dedicat a les mesures de suport i de protecció per desocupació d'artistes i altres professionals que desenvolupen la seva activitat en les arts escèniques i els espectacles públics, inclou els tres articles següents.

L'article 2 amplia la durada de la prestació econòmica per desocupació per a artistes en espectacles públics que preveu l'article 2 del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig. D'aquesta manera, els qui hi tinguin dret, d'acord amb el que estableix l'esmentat Reial decret llei, poden continuar percebent-la fins al 31 de gener de 2021. En tota la resta, és aplicable la regulació que conté la norma esmentada.

A l'article 3, s'estableix un subsidi excepcional per desocupació per al personal tècnic i auxiliar del sector de la cultura, del qual es pot beneficiar aquesta col·lectivitat de persones treballadores per compte d'altri. Per reconèixer aquest subsidi s'atén, entre altres requisits, als sectors d'activitat en els quals s'hagin prestat serveis, en funció del codi CNAE, i al període d'ocupació cotitzada des de l'1 d'agost de 2019, i s'exigeix un mínim de 35 dies en el règim general la Seguretat Social. En aquest cas, la durada és de tres mesos.

L'article 4 habilita, així mateix, també de manera extraordinària, l'accés a la prestació contributiva per desocupació i fins al 31 de gener de 2021 a professionals taurins que ho sol·licitin i que, amb data 31 de desembre de 2019, figurin en el cens d'actius a què es refereix l'article 13.2.a) del Reial decret 2621/1986, de 24 de desembre. Als efectes de complir els requisits de l'article 266 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, se'ls reconeix estar en situació legal de desocupació, així com tenir cobert el període mínim de cotització.

Per la seva banda, la disposició addicional primera elimina la necessitat d'acreditar la recerca activa d'ocupació mentre es mantingui l'estancament en alguns sectors de l'activitat econòmica i empresarial, i continuïn vigents els procediments de regulació temporal d'ocupació per causa de força major derivats de la COVID-19, atesa l'enorme dificultat perquè les empreses incorporin nou personal a la seva plantilla, de manera que es deixi d'exigir temporalment aquest requisit previst per a l'accés a la renda activa d'inserció o al subsidi extraordinari de desocupació.

El contingut de la disposició addicional segona respon a la necessitat d'adaptar la durada del subsidi de desocupació de les persones treballadores de caràcter fix-discontinuu a les peculiaritats en què es desenvolupa la seva activitat i a les circumstàncies derivades de la COVID-19; de manera que, exclusivament als efectes de determinar-ne la durada, s'entenen com a cotitzats els períodes que, si no hagués estat per la pandèmia, haurien estat d'activitat, incloent-hi per tant aquells durant els quals van percebre protecció per desocupació de nivell contributiu o assistencial.

Així mateix, la disposició transitòria única estableix el règim aplicable a les sol·licituds de prestacions per desocupació que, a l'entrada en vigor del present Reial decret llei, ja hagin estat formulades o resoltes favorablement a l'empara de l'article 2 del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig.

Al seu torn, la disposició final primera incorpora una modificació a l'article 2 del Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, relativa als expedients temporals d'ocupació per impediment o limitacions d'activitats i a la seva autorització d'acord amb el que preveu

l'article 47.3 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre. La recent promulgació del Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, posterior al Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, i d'acord amb el qual les autoritats poden adoptar noves mesures de restricció per raó de l'avaluació epidemiològica; els rebrots i els seus efectes sobre l'activitat de les empreses en diferents sectors, fan previsible la presentació de noves autoritzacions a les autoritats laborals en termes similars als del començament de la pandèmia.

És imprescindible, per tant, establir tots els mecanismes necessaris que agilitzin la tramitació dels expedients de regulació d'ocupació, amb les dosis necessàries de seguretat i transparència en la tramitació i resolució dels expedients, comptant per a això amb el precedent de la modificació inclosa a l'article 22.2.d) del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, relativa al caràcter potestatiu de l'informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Finalment, les disposicions finals segona a quarta recullen el títol competencial, l'habilitació per al desplegament reglamentari i l'execució, i l'entrada en vigor del Reial decret llei, respectivament.

V

L'article 86 de la Constitució permet al Govern dictar decrets llei «en cas de necessitat extraordinària i urgent», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

El reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit, sempre que el fi que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com reiteradament ha exigint el nostre Tribunal Constitucional (sentències 6/1983, de 4 de febrer, F. 5; 11/2002, de 17 de gener, F. 4; 137/2003, de 3 de juliol, F. 3, i 189/2005, de 7 juliol, F. 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que requereixen la via normal o el procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, més quan la determinació del procediment no depèn del Govern.

No hi ha cap dubte que la situació de crisi sanitària, la greu incidència de la pandèmia en l'economia, la dificultat, quan no impossibilitat, de desenvolupar activitats culturals, i la necessitat de mantenir i reforçar les mesures i els suports públics destinats tant a les persones treballadores en general com a les del sector cultural en particular, integren el supòsit descrit a l'article 86.1 de la Constitució espanyola. A més, l'adopció de mesures de caràcter econòmic acudint a l'instrument del reial decret llei ha estat avalada pel Tribunal Constitucional, sempre que concorri una motivació explícita i raonada de la necessitat, entenent per tal que la conjuntura econòmica exigeix una resposta ràpida, i la urgència, assumint com a tal que la dilació en el temps de l'adopció de la mesura de què es tracti mitjançant una tramitació pel curs normatiu ordinari podria generar algun perjudici.

Així mateix, l'extraordinària i urgent necessitat d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, implica una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC, de 30 de gener de 2019, Recurs d'inconstitucionalitat núm. 2208-2019), centrades en el compliment de la seguretat jurídica i la salut pública. Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que, en cap cas, aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma, ja que respon a la finalitat legítima d'aprovar mesures que contribueixin a abordar de manera immediata l'impacte econòmic i social de la COVID-19 (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

També s'ha d'assenyalar que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

Per tant, en les mesures que s'adopten, concorren, per la seva naturalesa i finalitat, les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsits habilitadors per a l'aprovació d'un reial decret llei.

VI

Aquest Reial decret llei respon als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, i eficiència, tal com exigeix la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. A aquests efectes, es posa de manifest el compliment dels principis de necessitat i eficàcia atès l'interès general en què es fonamenten les mesures que s'estableixen, i el reial decret llei és l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució.

La norma és concorde amb el principi de proporcionalitat perquè conté la regulació imprescindible per a la consecució dels objectius esmentats prèviament. Igualment, s'ajusta al principi de seguretat jurídica, i és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic. Quant al principi de transparència, la norma està exempta dels tràmits de consulta pública, audiència i informació pública, que no són aplicables a la tramitació i aprovació de decrets llei. Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, aquest Reial decret llei imposa les càrregues administratives necessàries per a la consecució dels seus fins.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, així com de la legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de Cultura i Esport i de la ministra de Treball i Economia Social, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 3 de novembre de 2020,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures extraordinàries de protecció per desocupació

Article 1. *Subsidi especial per desocupació.*

1. S'estableix un subsidi especial per desocupació amb el caràcter de prestació econòmica, de naturalesa extraordinària, inclosa dins de l'acció protectora per desocupació del Sistema de la Seguretat Social, destinat a les persones que compleixin els requisits dels apartats següents.

2. Poden ser beneficiàries del subsidi especial per desocupació que regula aquest article les persones que, en la data de la sol·licitud, compleixin els requisits següents:

a) Haver extingit per esgotament, entre el 14 de març de 2020 i el 30 de juny de 2020, tots dos inclusivament, alguna de les prestacions següents:

1. La prestació per desocupació, de nivell contributiu, que regula el capítol II del títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre.

2. El subsidi per desocupació en qualsevol de les modalitats que regula el capítol III del títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

3. El subsidi extraordinari per desocupació que regula la disposició addicional vint-i-setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

4. Les ajudes econòmiques vinculades al Programa de renda activa d'inserció (RAI) per a desocupats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per trobar feina, que regula el Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre.

b) Estar en desocupació total i inscrit com a demandant de feina en el servei públic d'ocupació.

c) No tenir el dret a la protecció per desocupació de nivell contributiu o assistencial que regula el títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social o a qualsevol de les ajudes o prestacions enumerades a l'apartat 2.a).

No obstant això, els qui estiguin complint el mes d'espera d'accés al subsidi d'esgotament de la prestació contributiva, d'acord amb el que estableix l'article 274.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, poden accedir al subsidi que regula aquest article i posteriorment, de manera extemporània, al subsidi d'esgotament, i en aquell moment s'apliquen les regles de consum de dies.

d) No ser beneficiàries de renda mínima, renda d'inclusió, salari social o ajuda anàloga concedida per qualsevol administració pública.

e) En cas d'haver treballat per compte d'altri després de l'extinció de l'últim dret reconegut, haver cessat en aquest treball amb situació legal de desocupació.

f) No tenir complerta l'edat que s'exigeixi per accedir a la pensió de jubilació, en les seves modalitats contributiva o no contributiva.

3. Per accedir al subsidi especial no és exigible complir el termini d'espera d'un mes ni acreditar la carència de rendes ni l'existència de responsabilitats familiars que regulen els articles 274.1 i 275, respectivament, del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

4. La gestió del subsidi especial correspon al Servei Públic d'Ocupació Estatal com a entitat gestora de les funcions i els serveis derivats de les prestacions de protecció per desocupació.

5. La sol·licitud del subsidi especial per desocupació, que implica la subscripció del compromís d'activitat a què es refereix l'article 300 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, es pot presentar a partir de l'endemà de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i fins al dia 30 de novembre de 2020 inclusivament. Les sol·licituds presentades passat aquest termini seran denegades.

6. Una vegada dictada la resolució que reconegui el dret al subsidi especial, els beneficiaris el poden percebre d'acord amb el que estableixen els paràgrafs següents:

a) El dret al subsidi neix l'endemà de la sol·licitud.

b) La durada màxima del subsidi és de noranta dies i no es pot percebre en més d'una ocasió.

c) La quantia del subsidi és igual al 80 per cent de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples mensual vigent en cada moment.

7. En tot el que no preveu expressament aquest article cal atènyer-se al que disposa el títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

CAPÍTOL II

Mesures de suport i de protecció per desocupació d'artistes i altres professionals que desenvolupen la seva activitat en les arts escèniques i els espectacles públics

Article 2. *Ampliació de l'accés extraordinari a la prestació per desocupació d'artistes en espectacles públics que no estiguin afectats per procediments de suspensió de contractes i reducció de jornada que regula el Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19.*

1. Amb caràcter excepcional, i com a conseqüència de la crisi sanitària derivada de la COVID-19, els artistes en espectacles públics que tinguin dret a l'accés extraordinari a les prestacions econòmiques per desocupació, en els termes que preveu l'article 2 del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, pel qual s'aproven mesures de suport al sector cultural i de caràcter tributari per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19, poden continuar percebent-les fins al 31 de gener de 2021.

2. La prestació és incompatible amb la realització d'activitats per compte propi o per compte d'altri, o amb la percepció de qualsevol altra prestació, renda mínima, renda d'inclusió, salari social o ajudes anàlogues concedides per qualsevol administració pública.

Una vegada reconegut el dret a la percepció de la prestació, se suspèn mentre el titular del dret faci un treball per compte propi o per compte d'altri. La suspensió d'aquest dret suposa la interrupció de l'abonament de la prestació, que es reprèn una vegada finalitzat el treball, pel temps que resti del període de percepció que correspongui i com a màxim fins al 31 de gener de 2021.

3. És aplicable en tot cas el que disposa l'article 2 del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, excepte el que fa referència a la durada de la prestació, que s'estén fins a la data indicada a l'apartat 1.

Article 3. *Subsidi per desocupació excepcional per a personal tècnic i auxiliar del sector de la cultura.*

1. Són beneficiàries d'aquest subsidi per desocupació excepcional les persones treballadores que hagin prestat els seus serveis temporalment per compte d'altri com a personal tècnic o auxiliar en el sector de la cultura per a la realització d'un esdeveniment, una obra o un espectacle públic, sigui quin sigui el mitjà o suport de difusió, i que compleixin els requisits següents:

a) En la data de la sol·licitud del subsidi excepcional, estar inscrites com a demandants d'ocupació en els serveis públics d'ocupació, i subscriure el compromís d'activitat.

b) No estar treballant per compte propi o per compte d'altri a jornada completa en la data de la sol·licitud del subsidi ni en la de naixement del dret.

c) Haver cessat en l'últim treball en un contracte temporal per compte d'altri amb situació legal de desocupació, sense estar treballant per compte propi en la data del cessament.

d) No complir els requisits per accedir a les prestacions per desocupació ni a la prestació per cessament d'activitat previstes en el text refós de la Llei general de la Seguretat Social, ni haver estat beneficiaris d'alguna de les mesures extraordinàries de protecció per desocupació aprovades com a conseqüència de la situació de crisi sanitària derivada de la COVID-19.

e) Acreditar, des de l'1 d'agost de 2019 fins a la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, un període d'ocupació cotitzada en el règim general de la Seguretat Social d'almenys trenta-cinc dies, que no hagi estat computat per al reconeixement d'un dret anterior, i durant el qual s'hagi treballat per compte d'altri com a personal tècnic o auxiliar per a empreses del sector de la cultura incloses en alguna de les activitats previstes en els codis CNAE 5912, 5915, 5916, 5920, o entre el 9001 i el 9004.

2. El termini per presentar la sol·licitud del subsidi que regula aquest article és de quinze dies a partir de l'endemà de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. Sol·licitat dins d'aquest termini, el dret neix a partir de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. En tot cas, els requisits exigits per al reconeixement del subsidi, excepte la inscripció com a demandant d'ocupació, han de concórrer en el moment d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. L'empresa o empreses del sector cultural en les quals el treballador hagi cessat han de remetre a l'entitat gestora el certificat d'empresa si no ho han fet amb anterioritat, a través de Certific@2. En el supòsit que, pel temps transcorregut des del cessament, l'empresa no estigui en condicions de presentar el certificat esmentat, el treballador ha d'aportar un certificat de l'empresa que acrediti haver treballat per compte d'altri com a personal tècnic o auxiliar en el sector de la cultura per a la realització d'un esdeveniment, una obra o un espectacle públic. Si no és possible per desaparició o negativa de l'empresa, és suficient una declaració responsable on faci constar que l'activitat realitzada a l'empresa compleix les condicions que recull l'apartat 1.

4. La durada del subsidi excepcional és de tres mesos, i no es pot percebre en més d'una ocasió.

5. La quantia del subsidi és igual al 80 per cent de l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples mensual vigent, independentment del fet que els dies treballats per compte d'altri en el sector cultural ho hagin estat a jornada completa o a temps parcial.

6. El subsidi de desocupació excepcional és incompatible amb la realització de treball per compte propi o d'altri a jornada completa, així com amb la percepció de qualsevol renda mínima, renda d'inclusió, salari social o ajudes anàlogues concedides per qualsevol administració pública. És compatible amb la realització de treball per compte d'altri a temps parcial, cas en què s'ha de deduir de la seva quantia la part proporcional al temps treballat.

7. En tot el que no preveu aquest article s'ha d'aplicar el que disposa el títol III del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Article 4. *Accés extraordinari a la prestació per desocupació de professionals taurins.*

1. Com a conseqüència de la crisi sanitària derivada de la COVID-19, amb caràcter excepcional i transitori, es reconeix l'accés extraordinari a la prestació contributiva per desocupació, en els termes previstos en aquest article, i sempre que no s'hi hagi pogut accedir ordinàriament, a professionals taurins que ho sol·licitin i que, amb data 31 de desembre de 2019 figuressin en el cens d'actius a què es refereix l'article 13.2.a) del Reial decret 2621/1986, de 24 de desembre, pel qual s'integren els règims especials de la Seguretat Social de treballadors ferroviaris, jugadors de futbol, representants de comerç, toreros i artistes en el règim general, així com es procedeix a la integració del règim d'escriptors de llibres en el règim especial de treballadors per compte propi o autònoms.

El dret neix a partir de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, sempre que se sol·liciti en el termini dels quinze dies següents a la data esmentada. Sol·licitat fora d'aquest termini, el dret neix a partir de l'endemà de la sol·licitud.

Per accedir a aquesta prestació, les persones sol·licitants han de complir, a més, els requisits que estableix l'article 266 del text refós de la Llei general de Seguretat Social, a excepció que estiguin en situació d'alta o assimilada a l'alta. A aquests efectes, si els sol·licitants figuren el dia 31 de desembre de 2019 d'alta en el cens d'actius a què es refereix l'article 13.2.a) del Reial decret 2621/1986, de 24 de desembre, se'ls reconeixerà estar en situació legal de desocupació, així com tenir cobert el període mínim de cotització, sempre que no estiguin percebent o hagin optat per la prestació contributiva per desocupació ordinària que preveu l'article 262 i següents del text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

La base reguladora de la prestació per desocupació és la base de cotització mínima vigent per contingències comunes, corresponent al grup 7 de categories professionals del règim general de la Seguretat Social.

2. La prestació és incompatible amb qualsevol percepció derivada d'activitats per compte propi o per compte d'altri. També és incompatible amb qualsevol altra prestació,

renda mínima, renda d'inclusió, salari social o ajudes anàlogues concedides per qualsevol Administració pública.

Una vegada reconegut el dret a la percepció de la prestació, se suspèn mentre el titular del dret faci un treball per compte propi o per compte d'altri. La suspensió d'aquest dret suposa la interrupció de l'abonament de la prestació, que es reprèn una vegada finalitzat el treball, pel temps que resti del període de percepció que correspongui.

3. El dret a la prestació per desocupació que regula aquest article queda extingit el dia 31 de gener de 2021, independentment dels dies de dret que s'hagin consumit fins a aquesta data.

Aquesta extinció no constitueix esgotament d'una prestació contributiva per desocupació als efectes de l'accés als subsidis per desocupació que regula el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Disposició addicional primera. Suspensió temporal del requisit d'acreditació de recerca activa d'ocupació en l'accés al programa de renda activa d'inserció i al subsidi extraordinari per desocupació.

Fins al 31 de gener de 2021 queda suspesa l'aplicació del que disposa el tercer paràgraf de l'article 2.1.b) del Reial decret 1369/2006, de 24 de novembre, pel qual es regula el programa de renda activa d'inserció per a aturats amb especials necessitats econòmiques i dificultat per trobar feina, i els paràgrafs a) i b) de l'apartat 4 de la disposició addicional vint-i-setena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, de manera que per ser beneficiari del programa de renda activa d'inserció o del subsidi extraordinari per desocupació que regulen els preceptes esmentats no s'exigeix als seus sol·licitants que acreditin haver realitzat prèviament accions de recerca activa d'ocupació.

Disposició addicional segona. Determinació de la durada del subsidi per desocupació per als treballadors fixos discontinus.

Exclusivament als efectes de determinar la durada del subsidi per desocupació dels treballadors fixos discontinus a què es refereix l'article 277.4 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, s'entenen com a treballats els períodes durant els quals aquells hagin estat beneficiaris de qualsevol de les mesures previstes a l'article 25.6 del Reial decret llei 8/2020, de 17 de març, de mesures urgents extraordinàries per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-19.

Disposició transitòria única. Sol·licituds de prestacions per desocupació formulades o resoltes favorablement a l'empara de l'article 2 del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, pel qual s'aproven mesures de suport al sector cultural i de caràcter tributari per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-2019.

1. Les sol·licituds de prestacions per desocupació formulades a l'empara del que disposa l'article 2 del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, pel qual s'aproven mesures de suport al sector cultural i de caràcter tributari per fer front a l'impacte econòmic i social de la COVID-2019, que estiguin pendents de resolució a l'entrada en vigor del present Reial decret llei s'han de resoldre d'acord amb el que s'hi estableix.

2. En cas que les sol·licituds ja s'hagin resolt favorablement a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, sense que s'hagi esgotat la prestació, es reconeixerà d'ofici l'ampliació de la seva durada d'acord amb el que preveu article 2.

3. Els beneficiaris que hagin esgotat la prestació reconeguda a l'empara de l'article 2 del Reial decret llei 17/2020, de 5 de maig, a la data d'entrada en vigor del present Reial decret llei, poden presentar una nova sol·licitud per al reconeixement del seu dret pel període establert a l'article 2.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, de mesures socials en defensa de l'ocupació.*

S'afegeix un nou apartat 2 bis a l'article 2 del Reial decret llei 30/2020, de 29 de setembre, de mesures socials en defensa de l'ocupació, amb la redacció següent:

«2 bis. En la tramitació dels expedients de regulació temporal d'ocupació que preveuen els apartats 1 i 2, la sol·licitud de l'informe de la Inspecció de Treball i Seguretat Social és potestativa per a l'autoritat laboral.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a i 17a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, així com de la legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social, sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari i execució.*

S'habilita el Govern i les persones titulars dels departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències, per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 3 de novembre de 2020.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN